

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Юрченка Миколи Дмитровича щодо офіційного тлумачення положень статті 137 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
11 січня 2000 року
№ 9-у/2000

Справа № 2-18/2000

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуючого,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Німченка Василя Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни – суддя-доповідач,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Юрченка М.Д. щодо офіційного тлумачення положень статті 137 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянин Юрченко М.Д. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 137 Цивільного процесуального кодексу України щодо змісту позовної заяви, яка подається до суду загальної юрисдикції.

Необхідність в офіційному тлумаченні суб'єкт права на конституційне звернення мотивує неоднозначним застосуванням зазначеного положення судами міста Києва, що призвело, на його думку, до порушення конституційного права на судовий захист.

З конституційного звернення та долучених до нього матеріалів вбачається, що громадянин Юрченко М.Д. звертався в районні суди міста Києва до різних відповідачів з позовними заявами про відшкодування моральних збитків. Так, Старокиївський районний суд прийняв до провадження позовну заяву до Київського міського підприємства поштового зв'язку "Київпошта", а Подільський районний суд своєю ухвалою від 14 грудня 1998 року повернув позовну заяву Юрченка М.Д. до Головного Київського міського управління у справах захисту прав споживачів як таку, що не відповідає вимогам статті 137 Цивільного процесуального кодексу України. З цим погодилася судова колегія в цивільних справах Київського міського суду. Юрченко М.Д. оскаржив зазначені судові рішення до Голови Верховного Суду України, який не знайшов підстав для опротестування постановлених судових рішень.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень своєю ухвалою від 20 грудня 1999 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Частина друга статті 137 Цивільного процесуального кодексу України встановлює обов'язкові вимоги щодо позовної заяви. Вона має містити в собі, зокрема, зміст позовних вимог з викладенням обставин, якими позивач обгрунтовує свої вимоги, докази, що стверджують позов, зазначення ціни позову. До позовної заяви додаються також письмові докази, на яких ґрунтується позов

(частина четверта статті 137 цього Кодексу). Суддя, встановивши, що позовна заява за змістом і формою не відповідає вимогам, викладеним у зазначеній статті Кодексу, постановляє ухвалу про залишення такої заяви без руху, про що повідомляє позивача і надає йому строк для виправлення недоліків. Позовна заява вважається поданою в день первісного її подання до суду, якщо позивач у встановлений строк виконає всі вимоги, перелічені у статті 137 Цивільного процесуального кодексу України. Інакше заява вважається неподаною і повертається позивачеві, про що суддя постановляє мотивовану ухвалу (стаття 139 Цивільного процесуального кодексу України). Суди виходили саме з цих вимог, приймаючи рішення про повернення Юрченку М.Д. позовної заяви без розгляду.

4. Підставою для відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94 Закону України "Про Конституційний Суд України").

Крім того, відповідно до пункту 4 частини другої статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України" в конституційному зверненні має бути наведене обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України.

Конституційне звернення Юрченка М.Д. не відповідає цим вимогам, оскільки в ньому відсутні дані про неоднозначне застосування судами загальної юрисдикції положень статті 137 Цивільного процесуального кодексу України щодо змісту позовної заяви. З матеріалів конституційного звернення вбачається, що суди, застосовуючи зазначені положення, дотримуються вимог цивільного процесуального законодавства.

Прийняття до провадження Старокиївським районним судом позовної заяви громадянина Юрченка М.Д. не свідчить про неоднозначне застосування положень статті 137 Цивільного процесуального кодексу України. Перевірка та дослідження фактичних обставин прийняття позовної заяви до провадження не належать до компетенції Конституційного Суду України.

Отже, підстави для відкриття конституційного провадження у цій справі відсутні.

Враховуючи наведене та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Юрченка Миколи Дмитровича щодо офіційного тлумачення положень статті 137 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ